

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op de hoger beroepen van:

1. de minister voor Immigratie en Asiel,
2.
appellanten,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
's-Hertogenbosch, van 24 maart 2011 in zaak nr. 10/38741 in het geding
tussen:

de vreemdeling

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 november 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een verzoek van de vreemdeling om op de voet van artikel 64 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) te bepalen dat uitzetting achterwege blijft, afgewezen.

Bij besluit van 21 januari 2010 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Bij besluit van 14 oktober 2010 heeft de minister van Justitie de tegen deze besluiten door de vreemdeling gemaakte bezwaren ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 maart 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister voor Immigratie en Asiel een nieuw besluit op de gemaakte bezwaren neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdeling en de minister voor Immigratie en Asiel (thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel; hierna: de minister) bij onderscheiden brieven, bij de Raad van State binnengekomen op 20 april 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brieven zijn aangehecht.

De vreemdeling en de minister hebben een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

In het hoger beroep van de vreemdeling

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep van de vreemdeling is kennelijk ongegrond.

In het hoger beroep van de minister

2.3. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.4. Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14, worden afgewezen, indien de desbetreffende

vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel, waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd (hierna: mvv-vereiste).

Ingevolge artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, wordt de aanvraag niet afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv, indien het een vreemdeling betreft voor wie het, gelet op diens gezondheidstoestand, niet verantwoord is te reizen.

Ingevolge artikel 17, eerste lid, aanhef en onder g, wordt de aanvraag evenmin afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv, indien het betreft een vreemdeling die behoort tot een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorie.

Ingevolge artikel 64 blijft uitzetting achterwege, zolang het gelet op de gezondheidstoestand van de desbetreffende vreemdeling of die van een van zijn gezinsleden niet verantwoord is te reizen.

Ingevolge artikel 3.71, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) wordt de aanvraag afgewezen, indien de desbetreffende vreemdeling niet over een geldige mvv beschikt.

Ingevolge het vierde lid kan de minister het eerste lid buiten toepassing laten, voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

Volgens paragraaf B1/4.1.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) dient voor de in artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 neergelegde vrijstelling te worden beoordeeld of de desbetreffende vreemdeling in staat is te reizen naar zijn land van herkomst of bestendig verblijf en in staat kan worden geacht daar behandeling af te wachten van een door hem in te dienen mvv-aanvraag. Voorts kan ingevolge artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000 vrijstelling worden verleend van het mvv-vereiste, indien de terugkeer van een vreemdeling in verband met een medische noodsituatie zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

Volgens paragraaf B8/11 van de Vc 2000, voor zover thans van belang, blijft uitzetting krachtens voormeld artikel 64 achterwege indien:

- het Bureau Medische Advisering (hierna: het BMA) te kennen geeft dat het vanwege de gezondheidstoestand van een vreemdeling of van één van zijn gezinsleden niet verantwoord is om te reizen; of
- de stopzetting van de medische behandeling een medische noodsituatie zal doen ontstaan; en
- de medische behandeling van de desbetreffende medische klachten niet kan plaatsvinden in het land van herkomst of ander land waarheen betrokkene zich kan verwijderen; en
- de medische behandeling ter voorkoming van het ontstaan van deze noodsituatie naar verwachting één jaar of korter zal duren.

Volgens paragraaf B8/2.1 wordt onder medische noodsituatie verstaan: die situatie waarbij betrokkene lijdt aan een stoornis, waarvan op basis van de huidige medisch-wetenschappelijke inzichten vaststaat dat het achterwege blijven van behandeling op korte termijn zal leiden tot overlijden, invaliditeit of een andere vorm van ernstige geestelijke of lichamelijke

schade. Onder "op korte termijn" wordt verstaan binnen een termijn van drie maanden.

Volgens paragraaf A4/7.4 kan het voorkomen dat het BMA in zijn advies aangeeft dat de vreemdeling in staat is om te reizen, doch dat dit onder bepaalde voorwaarden dient te geschieden. Het kan dan bijvoorbeeld gaan om een voorraad aan medicijnen van de vreemdeling tijdens en na de reis of het meenemen van medische gegevens. De Dienst Terugkeer & Vertrek (hierna: de DT&V) ziet erop toe dat aan deze voorwaarden is voldaan voordat de vreemdeling wordt uitgezet.

2.5. In de enige grief klaagt de minister dat, samengevat weergegeven, de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat, hoewel hij in het algemeen aan zijn vergewisplicht zou hebben voldaan, in dit geval de op hem rustende vergewisplicht, gelet op de specifieke omstandigheden van dit geval, zover strekt dat hij een beginselverklaring omtrent de behandeling van de vreemdeling van de instelling waar de behandeling te zijner tijd kan plaatsvinden, dient te verkrijgen. In de toelichting op de grief voert de minister aan dat de rechtbank niet heeft onderkend dat hij heeft voldaan aan de op hem rustende vergewisplicht. In dit verband is volgens de minister van belang dat hij heeft aangegeven dat, ter uitvoering van het advies van het BMA van 12 juli 2010 (hierna: het BMA-advies), vóór de uitzetting contact zal worden opgenomen met de behandelaar, verbonden aan één van de in het BMA-advies genoemde ziekenhuizen. Voorts is aangegeven dat met de behandelaar afspraken worden gemaakt over de datum en de wijze waarop de medische behandeling wordt overgedragen. Daarnaast is de toezegging gedaan dat de uitzetting niet zal plaatsvinden indien de fysieke overdracht niet geregeld kan worden. In die toezegging ligt besloten dat de vreemdeling niet zal worden uitgezet, voordat de bedoelde beginselverklaring is verkregen, aldus de minister.

2.5.1. In het aan het besluit van 14 oktober 2010 ten grondslag gelegde BMA-advies heeft het BMA, voor zover thans van belang, geconcludeerd dat behandeling van de psychische klachten van de vreemdeling in het Lavasani General Hospital en in het Emam Hossein General Hospital beschikbaar is.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer uitspraak van 25 juli 2006 in zaak nr. 200601304/1; JV 2006/351) is een advies van het BMA een deskundigenadvies aan de minister ten behoeve van de uitoefening van zijn bevoegdheden. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (uitspraak van 13 oktober 2010 in zaak nr. 201001245/1/V1; www.raadvanstate.nl) moet de minister, indien hij een BMA-advies aan zijn besluitvorming ten grondslag legt, zich ingevolge artikel 3:2 van de Awb ervan vergewissen dat dit - naar wijze van totstandkoming - zorgvuldig en - naar inhoud - inzichtelijk en concludent is.

2.5.2. In het besluit van 14 oktober 2010 heeft de minister het standpunt ingenomen dat hij zich in verband met de voorwaarde van fysieke overdracht en directe voortzetting van de behandeling heeft laten informeren door de DT&V. De medische overdracht wordt geregeld door de Afdeling Bijzonder Vertrek van de DT&V. Uitvoering van het BMA-advies betekent dat contact zal worden opgenomen met de in het BMA-advies genoemde instellingen in Iran, waarmee afspraken zullen worden gemaakt over de datum en wijze

waarop de medische behandeling wordt overgedragen. Indien aan alle in het BMA-advies gestelde vereisten is voldaan, wordt de vreemdeling overgebracht naar een uitzetcentrum, waar een vlucht wordt aangevraagd en alle benodigde informatie naar de Koninklijke Marechaussee wordt gestuurd ten behoeve van medische escortering. Ten slotte zal de vreemdeling niet worden uitgezet, indien de medische overdracht niet geregeld kan worden, aldus de minister in het besluit van 14 oktober 2010.

2.5.3. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 9 maart 2011 in zaak nr. 201004582/1/V1; www.raadvanstate.nl), dient de minister, indien hij bij de beoordeling of een vreemdeling krachtens artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 dient te worden vrijgesteld van het mvv-vereiste dan wel voor toepassing van artikel 64 van de Vw 2000 in aanmerking komt een BMA-advies betreft waarin het BMA aan de uitzetting van een vreemdeling vereisten heeft gesteld, zich reeds ten tijde van deze beoordeling ervan te vergewissen dat het mogelijk is dat bij de daadwerkelijke verwijdering van de desbetreffende vreemdeling daaraan kan worden voldaan. De minister kan dat niet uitstellen tot het moment waarop daadwerkelijk tot verwijdering wordt overgegaan. In dat kader dient de minister, ingeval het BMA aan de uitzetting van een vreemdeling het vereiste heeft verbonden dat de desbetreffende vreemdeling bij aankomst in het land van herkomst fysiek moet worden overgedragen aan de toekomstige behandelaars en dat de behandeling gegarandeerd moet worden voortgezet, in het onderliggende besluit inzichtelijk te maken met welke concreet bij naam genoemde behandelaars dan wel instellingen vóór uitzetting van deze vreemdeling contact zal worden opgenomen teneinde aan voormeld vereiste te voldoen. Indien de minister in dat besluit tevens heeft toegezegd dat deze vreemdeling niet zal worden uitgezet, ingeval de fysieke overdracht niet kan worden geregeld, heeft hij aan voormelde vergewisplicht voldaan. Deze vergewisplicht strekt evenwel niet zover dat de fysieke overdracht reeds ten tijde van de totstandkoming van dat besluit, voor zover dit feitelijk al mogelijk zou zijn geweest, geregeld en gegarandeerd dient te zijn.

2.5.4. Uit het besluit, waarin de minister heeft verwezen naar het BMA-advies, kan worden opgemaakt dat de minister ervan uit is gegaan dat de vreemdeling de voor haar vereiste behandeling kan verkrijgen in het in het BMA-advies genoemde Lavasani General Hospital en het Emam Hossein General Hospital. Gezien het door de minister in het bestreden besluit omtrent het door het BMA gestelde vereiste van een gegarandeerde ononderbroken voortzetting van de behandeling ingenomen standpunt, heeft hij voldoende inzichtelijk gemaakt dat de DT&V vóór uitzetting contact zal leggen met één van voornoemde instellingen, teneinde aan voormeld vereiste te voldoen. Dat een beginselverklaring omtrent de behandeling van de vreemdeling van voormelde instellingen ontbreekt, laat onverlet dat de minister heeft toegezegd dat de vreemdeling niet zal worden uitgezet, indien niet kan worden voldaan aan de in het BMA-advies gestelde voorwaarden. Gelet hierop en gelet op het hiervoor onder 2.5.3 overwogene, heeft de minister derhalve aan zijn vergewisplicht voldaan.

De grief slaagt.

2.6. Het hoger beroep van de minister is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling, gelet op hetgeen hiervoor onder 2.1. en 2.5.4. is overwogen, het beroep van de vreemdeling alsnog ongegrond verklaren.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep van de vreemdeling ongegrond;
- II. verklaart het hoger beroep van de minister gegrond;
- III. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 24 maart 2011 in zaak nr. 10/38741;
- IV. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. G. van der Wiel en mr. E. Steendijk, leden, in tegenwoordigheid van mr. S. Yildiz, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

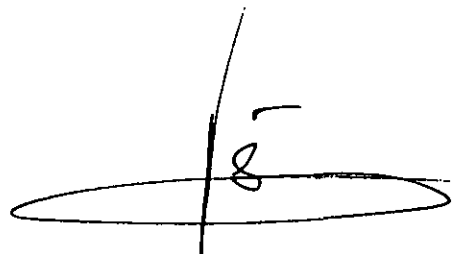
w.g. Yildiz
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 juni 2012

594.

Verzonden: 12 juni 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser